

„Разказваща симфония“, „Хроматиконъ“ за пиано и оркестъръ и др., и писалъ: „Отговоръ на въпроси по пиано“ (1909), „Свирене на пиано съ отговори на въпроси по пиано“ (1920).

Хофманъ, Карлъ — Hoffmann, Carl — виолонистъ, род. 12 дек. 1872 въ Прага, ученикъ на Беневитъ въ Пражката консерватория, първи цигуларъ на известния „Чешки квартетъ“ (гл. т.), и професоръ въ Пражката държавна консерватория

Хофманъ, Леополдъ — Hoffmann, Leopold — значителенъ компонистъ, род. 1730 въ Виена, умр. 1793 с. т., дето е билъ капелмайсторъ въ Дома „Св. Стефанъ“, писалъ: симфонични концерти и камерна музика — съ историческо значение за оркестровия стилъ на времето, и много църковна музика: меси, офертории, градуали, единъ Реквиемъ и др.

Хофманъ, Рихардъ — Hoffmann, Richard — виолонистъ, компонистъ и инструментоведецъ, род. 30 апр. 2844 въ Делитчъ, умр. 13 фев. 1918 въ Лайпцигъ, ученикъ на Дрепшекъ и Ядасонъ, оркестровъ виолонистъ въ Берлинъ и Лайпцигъ, дълги години професоръ по инструментация въ Лайпцигската консерватория, писалъ школи за разни инструменти, катехизис на музикалните инструменти и, главно, неговата „Praktische Instrumentationslehre“ (1891).

Хофманъ, Хайнрихъ Карлъ Йоханъ Hoffmann, Heinrich Karl Johann — плодовитъ компонистъ, род. 13 ян. 1842 въ Берлинъ, умр. 16 юли 1902 въ Гросъ-Табарцъ, ученикъ на З. Денъ, Грелъ и Вюсротъ, компониралъ множество творби за оркестъръ, камерна музика, клавирии нѣща за 4 ржце, хорови творби съ соли, оркестъръ, и нѣколко опери: („Матадорътъ“, „Вилхелмъ фонъ Ораниенъ“, „Дона“ и др.) — количествено много иа брой, но качествено слаби, и лишени отъ оригиналностъ.

Хофманъ, Янъ — Hoffmann, Jan — виденъ чешки пианистъ, род. 1882 въ Невекловъ, обучаванъ е билъ отъ баща си, още отъ детинство е свирилъ на цигулка, органъ и пиано, въ които скоро е достигналъ значително съвършенство. Още на 14 годишна възраст е давалъ концерти, заедно съ цигуларката Хери-

тесова, а 17 годишенъ — предприема турне въ Северна Америка. Следъ това, учи при проф. Микешъ, и отъ 1904—1912 е професоръ въ Арьолъ — до Москва. Следъ това се връща въ Прага, и става асистентъ на професоръ Микешъ. 1914 — назначенъ професоръ въ Пражката консерватория. Като пианистъ — солистъ въ камерни концерти, е излизалъ въ Чехия и задъ граница, и има голѣми заслуги съ пропагандирането на модернитъ чешки компонисти.

Хофхаймеръ, Паулусъ — Hofhaimer, Paulus — виденъ нѣмски органистъ и компонистъ, род. 25 ян. 1459 въ Радцадтъ при Залцбургъ, умр. 1537 въ Залцбургъ, органистъ на архиепископа въ Инсбрукъ, после на Кайзеръ Максимилианъ I, отъ 1528 органистъ на Дома въ Залцбургъ. Отъ композициитъ на Х., най-важни сж неговитъ пѣсни — особено 4-гласнитъ Harmoniae poeticae, на текстовете отъ латински поети (Оди на Хораций и др.).

Хохбергъ, Болко графъ фонъ — Hochberg, Bolko Graf von — компонистъ, род. 24 ян. 1848 въ замъка Фюрстенщайнъ (Силезия), умр. 1 дек. 1926 въ Залцбургъ, известно време на дипломатическа служба, 1886—1903 — генералинтендантъ на Кралскитъ театри въ Берлинъ, писалъ: 3 симфонии, опери, камерна музика, клавирконцертъ, мжжки и женски хорове, и единъ голѣмъ брой пѣсни.

Хохола, Йозефъ — капелмайсторъ на гвардейския полкъ, род. 18 авг. 1845 въ Старо село, окр. Биатона (Чехия), умр. постъпилъ въ българската земска войска 1879 (1 мартъ), училъ и държалъ изпитъ за капелмайсторъ въ Прага, въ Гвардейския полкъ служилъ до 1904 година. Популярна е неговата музикална картина „Боятъ при Гургулятъ“ за духова музика.

Хржимали, Адалбертъ — Hřimál, Adalbert — чешки диригентъ и компонистъ, род. 30 юли 1842 въ Пилзень, умр. 17 юни 1908 въ Виена, ученикъ на Пражката консерватория, диригентъ въ Готенбургъ и Прага (Чешкия и Нѣмски театри), после директоръ на музикалнитъ училища въ Черновицъ и Львовъ, писалъ оперитъ: — „Проклетиятъ принцъ“ и „Шванда-гайдартъ“.